

oplyse, at Foretagendet ikke vil kunne gjøre Regning paa nogen væsentlig Understøttelse fra de vedkommende Kommuners Side. Dette Forhold finder imidlertid sin naturlige Forklaring deri, at de Egne, hvorigennem Banen skal føres, for største Delen ere fattige og saagt befolkede, og at man derfor ikke med Jøte har kunnet gjøre Regning paa, at de paagjældende Kommuner vilde kunne bringe Foretagendet betydeligere Ofre. Ligeom det imidlertid turde være i god Overensstemmelse med de Grundsatninger, der have været ledende ved Jernbaneanlæg i Sjælland, at man søger at fremme de paagjældende Egnes Opkomst ved at bringe Ofre for at forklaffe dem et Jernbaneanlægs Goder, saaledes synes der, naar Private, trods de ringere Udsigter til et passende Udbytte af deres Kapital, ere villige til, i det Væsentlige ved private Midler, at bringe det omhandlede Jernbaneanlæg til Udførelse, at være god Anledning for Staten til at komme saadanne Bestrebelses indse.

B. Med Hensyn til de i Loven af 16de April f. N. omhandlede Anlæg, sigtende til at tilvejebringe Dampfærgeforbindelser mellem Sjælland og Sverrig, og de i Loven af 23de Mai f. N. omhandlede Jernbaneanlæg paa Sjælland og Falster.

Ved Loven af 16de April f. N. er Regjeringen som bekjendt bemyndiget til at meddele Koncession paa 3 forskjellige Anlæg, nemlig: 1. en Jernbane fra Kjøbenhavns gamle Banegaards Plads til Dragør med en Dampfærgehavn sammesteds, 2. en Jernbane fra et Punkt paa den nordsjællandske Jernbane mellem Kjøbenhavn og Hellerup til et Punkt ved Drefund mellem Charlottenlund og Kalkbrænderierne, med en Dampfærgehavn paa det sidstnævnte Sted, samt 3. en Dampfærgehavn ved Helsingør tilligemed, om fornødent, en Forbindelsesbane mellem denne og den nordsjællandske Jernbane.

Blandt disse forskjellige Anlæg, om hvilke det maatte forudses, at de ikke alle vilde komme til Udførelse, da de i mer eller mindre Grad vilde konkurrere med hverandre, syntes paa det Tidspunkt, da Loven emanerede, det under Nr. 2 nævnte, paa hvilket Sagfører Hansen af Frederiksfund havde anholdt om Koncession, at have størst Udsigt til at blive bragt til Udførelse, idet der ikke blot var foretaget Undersøgelser og anstillet Beregninger angaaende Udførligheden af samme, men ansete Pengeinstitutter havde stillet Bidrag til dets Udførelse i Udsigt. Der forelaa intet Bestemt herom, og jeg tilkjendegav derfor de Mænd, der tidligere havde anholdt om Koncession paa de to andre Anlæg, nemlig d'Her. Civilingenieur Glæsnær og Topograf Both for Dragørprojektets Vedkommende og Hr. S. Meyer-Petersen for Helsingørprojektets Vedkommende, at jeg var villig til at indlede nærmere Forhandlinger med dem angaaende Koncession paa de paagjældende Anlæg, saafremt de inden en nærmere angiven Tid godtgjorde at have Naadighed over de til Anlæggenes Udførelse fornødne Midler. De Terminer, der i saa Henseende vare fastsatte, forløb imidlertid, uden at jeg modtog nogen Meddelelse fra Ansøgerne om, at Anlæggenes Udførelse var sikret, og der er ikke senere hverken fra de oprindelige Ansøgere eller Andre fremkommet Andragende om Koncession paa noget af de nævnte Anlæg.

Med Hensyn til de Forhandlinger, der ere førte angaaende Anlægget af en Dampfærgehavn ved Drefund med tilhørende Forbindelsesbane til den nordsjællandske Jernbane, skal jeg meddele Følgende:

I det oprindelige fra Sagfører Hansen modtagne Andragende om Koncession paa dette Anlæg var det udtaalt, at Dampfærgehavnen paatænktes anlagt mellem Euanemøllen og Kalkbrænderierne. Krigsministeriet, hvis Erklæring over Sagen jeg havde udbedt mig, meddelte imidlertid i Skrivelse af 19de Juni f. N., at Samme af Hensyn til, at Anlægget af Havnen paa det angivne Sted vilde maskere nogle af de vigtigste Skudlinier for Batteriet ved Ny Kalkbrænderi, ikke vilde kunne give sit Samtykke til Havneanlægget paa dette Sted, med mindre Koncessionsøgeren stillede et Areal af 10,000 Kv.-Alen ved Dampfærgehavnens Munding til Ministeriets Disposition samt indbetalte et Beløb af 8,000 Rd. i Statskassen til Anlæg af et Batteri paa dette Sted. Efter at dette var blevet meddelt Ansøgeren, og denne ligeledes var bleven gjort bekjendt med en af Havnekapitainen ved Kjøbenhavns Havn og Kbhv over Sagen afgiven Erklæring, modtog Ministeriet under 28de August en Skrivelse fra ham, hvori meddeltes, at den af Krigsministeriet stillede Fordring om Anlægget af et nyt Batteri vilde være en afgjort Hindring for Foretagendets Fremme. Saafremt denne Fordring derfor fastholdtes, vilde han anse det for ønskeligere, at Havnen anlagges Syd for Batteriet ved Kalkbrænderierne, og Forbindelsesbanen ligeledes førtes indenfor dette.

I sin herover under 8de Oktober f. N. afgivne Erklæring meddelte Krigsministeriet, at det kunde indgaa paa, at Havnen erholdt den sidstnævnte Beliggenhed paa Betingelse af, at Euanemøllen holdtes helt Syd for den lige Linie fra Batteriet til Trekroners sydligste Hjørnepunkt, saaledes at den ikke forhindrede Batteriet i at flankere det nævnte Esfort og beskytte den Nord for denne Linie beliggende Del af Indrerheden. Da Havnekapitainen ligeledes udtaalte,